

I dette nyhedsbrev:

- Formandens klumme
- Fri Fugl - årets Nobelprisvinder
- Museumsudvidelsen
- Dyrlægen og de berømte børn
- Ny museumsleder
- Nyerhvervelse: Jane Muus' himmerlandshistorier
- Udgivelse: Kirken i Farsø
- Næste års særudstilling
- Aktivitetskalender, efterår og vinter 2018

”Saa er vi over Toppen af den Sommer”

Jensen og Naturen er omdrejningspunkt for stort set alt, hvad der foregår på museet denne sæson.

En undtagelse var festdagen den 4. maj med 8-10. klassens elever og deres noveller i centrum for årets Nobelprisuddeling. Farsø deltog med flagallé på hovedgaden. Tidligere prisvindere deltog i museets arrangement sammen med dette års vindere m/familie. Borgmesteren holdt talen, og dommerkomiteen med forfatter Knud Sørensen i spidsen var garant for udvælgelsen af de prisværdige noveller.

I foråret blev Johannes V. Jensen den opmærksomhed til del at være blandt de seks forfattere, som DR1 portrætterede i serien, *Øgendahl og de store forfattere*. Den 30. maj kunne man på TV opleve Johannes V. Jensen alias Henrik Lykkegaard bl.a. siddende med papir og blyant på en skrænt ved Limfjorden og spadserende i bakkerne på Louns. Serien er tilgængelig endnu.

Under særudstillingens overskrift har vi haft en række velbesøgte arrangementer :

26.5. En indfølt præsentation af Johs. V. 's naturdigtning ved Ole Wøide m.fl.

9.6. En bustur til Hverrestrup Bakker, tilrettelagt og udbudt i samarbejde med Naturfredningsforeningen - med for tidlig tilmeldingsfrist, erfarede vi.

12.6. Den første af sommerens tre aftenbyvandring ved Inger-Lise Jæger fandt sted.

21.6. Museet indledte en række aftenåbninger med rundvisning i særudstillingen, *Jensen og Naturen* ved Hans Støttrup Jensen.

7.7. Rune Engelbreth Larsen holdt et *vildt* tankevækkende foredrag med afsæt i sin bog: *Vildere vidder i dansk natur?* Også Johs.V. blev inddraget med sit natursyn. Efter pausen præsenterede en engageret Henrik Platz med trio sine bud på nye toner til Johs. V.-digte, heraf også tidligere itonesatte digte som f.eks. *Hvor smiler fager*.

11.8. Et program med *Sommersange tilsat kærlighed og et nordisk strejf* fandt sin form som fællessange med introduktion, varieret med fløjtespil, oplæsning og recitation v/ Else Bisgaard, Karen Bak Rolskov og undertegnede...

Johannes V. Jensen fulgte årstidernes rundgang og gav sine tanker og sindsstemninger ord. Forår/ forsommer var yndlingsårstiden, som kulminerede med midsommerens solhverv den 21. juni - en særlig højtide for Johs. V. Han udgav i 1925 "Aarets Højtider" med en kulturhistorisk og poetisk tilgang til fejring af både kirkelige

og verdslige højtider. Her følger et eksempel fra bogen:

”Frugttid”

En ideel Sommer er gaaet, endelig en Gang en Sommer, saadan som den haardnakket holder sig i Traditionen, uagtet den danske Sommer næsten altid er regnfuld, upaalidelig, endelig Sol, Uger, Maaneder igennem, og Varme, mere en Overgang end de fleste skøttede om, op imod Tropernes Registre, og betænkkelig i Nærheden af Tørke - men saa nogle kraftige Tordenbyger med Vederkvægelse, netop som Landet tørstede derefter. Og med denne Salut skød Aaret de mørke Nætter ind....

De lyse nætter slutter engang i august, datoen varierer flere dage mellem Nord- og Sydjylland. Fællesnævnerdatoen var i år den 9. august, hvor "de mørke nætter blev skudt ind". Forfatterens forhold til de forskellige årstider er ikke til at tage fejl af. Her følger endnu en sensommerstemning. Denne gang fra 1909:

”Augustmyte”

Så er vi over Toppen af den Sommer. Den skal ingen Skudsmaal have, det er nok at den er gaaet. Ja, det er svært endnu engang at skulde vende sig og se at de er svundet, det Par lyse Maaneder som vi aldrig troede skulde komme. Er det da virkelig allerede Fortid, det som vi knap fik sanset, Padderokkerne og Viben, Løvetandens fabelagtige Skatte af Gult på Markerne... Kornblomsternes blaa Gnister i Rugen (...)

Hvor er det foraarssvangre Nu da vi saa' Rugmarken ung som et Græstæppe kruse sig og blinke med de brede Blade, mens et Faar brægede under Solvinden og det Uudsigelige gik som et blændende Glimt gennem ens Hoved - Nuet har sat Frugt og hænger som Rugens fulde vægtige Aks under Augustmaanens Tegn, og vi er ogsaa bleven modnere, tungere i Kærnen, med mere vægtig Livsglæde. Al Ting er en Tone, alt vandrer....

Fortsat god sensommer
Else Marie Spanggaard Drost

Nobelprisen 2018

Den svenske nobelpriskomite var på grund af ulykkelige omstændigheder ikke i stand til at uddele nobelprisen i litteratur for 2018. Heldigvis holdt Museet fanen højt og afstod ikke fra at uddele den lokale Nobelpris til en talentfuld forfatterospire. Herunder følger årets vindernovelle, skrevet af Julie Bak Lindholm

Fra årets nobelprisuddeling. Caroline Heidemann, Knud Sørensen, Julie Bak, Lindholm, Ranum Efterskole (1. præmie), Siggie Bolander Jakobsen, Ranum Efterskole (2. præmie), Emilie Overgaard, Aalestrup Realskole (3. præmie) og Jasmin Vinter, Aalestrup Realskole (talentprisen)

Fri fugl

Årets vindernovelle af Julie Bak Lindholm

"To, tre, fire, fem, en, to, tre og fire." Om og om igen. Frem og tilbage. "Kom så op på foden piger." Husk nu at smerten er jeres ven." To skridt til siden og hurtigt tre tilbage. En enkelt piruet efterfulgt af tre sekunders pas-sé med strakt vrist Den værste og mest smertefulde stilling. Kan holdes max. et sekund, hvilket balletmesteren selvfølgelig er udmærket klar over. "Så er det op på tå. Jeg tæller. "Mit hjerte banker nu helt ukontrolleret i frygt for smerten. Frygten for at foden skal knække sammen under min vægt. "En!" Foden ryster allerede ustyrligt under presset fra kroppen. "To!" Alle sener og muskler er belastet til bristepunktet. Det føles som om, at de på hvert et tidspunkt vil bukke under. Jeg bider i læben og føler en form for tilfredsstillelse ved smagen af blodet på tungen. "Tre!" Knæk, siger det. Smerten er uudholdelig. Jeg drømmer mig ud af min krop. Drømmer mig fri, lettere og tyndere. Drømmer om en tilværelse svævende 200 meter over landjorden, der hvor jeg føler mig hjemme. Frihed fra min krop, frihed fra mit sind. Fri som en fugl.

Søens blanke overflade reflekterer solens stråler som et spejl af is. Jeg kniber øjnene sammen for ikke at blive blændet af lyset. Gruset på vejen knaser under mine bare fødder, og temperaturen på mobildisplayet

siger -3 grader. Mine tæer er allerede følelsesløse. Det er sådan jeg bedst kan lide dem. Nøgne og frosne. Jeg lægger nakken tilbage og kigger op mod den lyseblå himmel, som vækker en følelse af længsel, der har rod dybt inde i mig. Jeg bevæger mig målrettet i retning af skovåbningen mod det store egetræ. Kigger spændt rundt i kronen for at se, om der er nogen hjemme. Det viser sig at være tilfældet. Et stort smil breder sig på mine læber, da solsorten stikker hovedet frem og kigger direkte på mig. Jeg bliver helt blød i knæene. "Sikke en dejlig velkomst at få," siger jeg, men forventer ikke noget svar. Sidder bare under træet i et par timer og betragter med stor fornøjelse og misundelse min lille sorte vens rede byggeri. Forestiller mig, hvordan jeg ville bygge min egen en skønne dag. Solen er ved at gå ned over Vilsted sø og mørket er så småt faldet på. Jeg samler mine krykker op og humper forsigtigt op mod busstoppestedet. Idet jeg træder ind i bussen, kaster jeg et sidste blik ud over søen. Vinker et sidste farvel, inden jeg træder helt ind i varmen.

Jeg har besluttet mig for, at jeg i dag vil være en skade. Ved aftensmaden prikkes jeg kun til maden, uden rigtigt at spise noget. Mine forældre ser bekymrede på hinanden, men siger intet som sædvanligt. Jeg har godt hørt dem snakke om mig, når de tror jeg sover. Snakke om at jeg er blevet mere indadvendt på det sidste, og hvor meget jeg har tabt mig. Men de gør alligevel intet ved det. Efter maden lægger jeg mig ind i min seng. Ligger spilvågen med opspærrede øjne, indtil jeg kan høre, at mor og far er gået til ro. Så står jeg op og hiver kassen med grene ud fra hulrummet under sengen. Det kan tage flere timer at bygge den perfekte rede. Somme tider når jeg slet ikke at lukke et øje, inden den er bygget færdig. Men i aften går det let for sig. Jeg lægger hurtigt grenene op i en fin oval cirkel. Alligevel føles det som om der mangler noget. Jeg bevæger mig instinktivt ud på badeværelset og finder mors største sølvsmykke frem. Det er en halskæde med et skinnende vedhæng formet som et blad. Bærer den forsigtigt ind i reden og lægger den i midten. Nu kan jeg endelig få ro. Om natten når jeg drømmer, forsvinder længslen inde i mig. Den erstattes af et par slanke vinger og et spidst næb. En følelse af vægtløshed jeg aldrig vil komme til at opleve igen. Ikke siden ulykken. Dansen var det eneste, der kunne give mig følelsen af at være vægtløs. Følelsen af at kunne flyve. At være fri.

Der er nu kommet is på søen. Det bratte temperatur fald kan tydeligt mærkes i tæerne. Krykkernes grå metalhåndtag er dækket af et tyndt lag frost, som får det til at stikke i håndfladerne. I dag er jeg en svane. Ude på midten af søen vralter en mellemstor flok af samme art rundt. Lette og elegante danser de længere ud på søens blanke isspejl. Jeg beslutter mig for, at det er

ved at være på tide. I dag skal min skæbne afgøres. Mon isen kan bære min vægt? Jeg træder forsigtigt et skridt frem og kan mærke, at isen giver sig let men brister ikke. Adrenalin bobler indeni, det kilder i maven. Jeg bevæger mig langsomt ud mod de andre svaner. De bliver ikke skræmte af min pludselige tilnærmelse. Tværtimod. Det er som om, de kan genkende mig. Som om de godt ved, at jeg er en af dem. Jeg lægger mig fladt på ryggen, breder mine arme ud og forestiller mig i stedet et par elegante hvide vinger. Drømmer mig ud af tid og sted. Tilbage til dansegulvet. Genoplever på få sekunder følelsen af at danse igen. *"To, tre, fire, fem, en, to, tre og fire." Om og om igen. To skridt frem og hurtigt tre tilbage. En enkelt piruet efterfulgt af tre sekunders passé med strakt vrist. Den værste og mest smertefulde stilling. Kan holdes max et sekund. Mit hjerte banker nu helt ukontrolleret i frygt for smerten. "En!" "To!" "Tre!" Knæk!*

Jeg bliver med ét revet ud af tankestrømmen. Isen under mig er forsvundet og inden jeg ved af det, er jeg omsluttet af det iskolde vand. Jeg kæmper ikke imod. Giver ikke en lyd fra mig. Lader bare det kolde vand gennembløde mit tøj. Afkøle min krop til jeg ikke kan mærke den mere. Men det er okay, for jeg har det bedre end nogensinde før. Jeg føler mig vægtløs. Føler mig svævende. Har fundet ind til en form for indre ro, fundet hjem. Jeg lukker øjnene med et forløsende smil på læben og udånder for sidste gang.

I går var jeg en skade, i dag er jeg en svane. Nu er jeg en fri fugl.

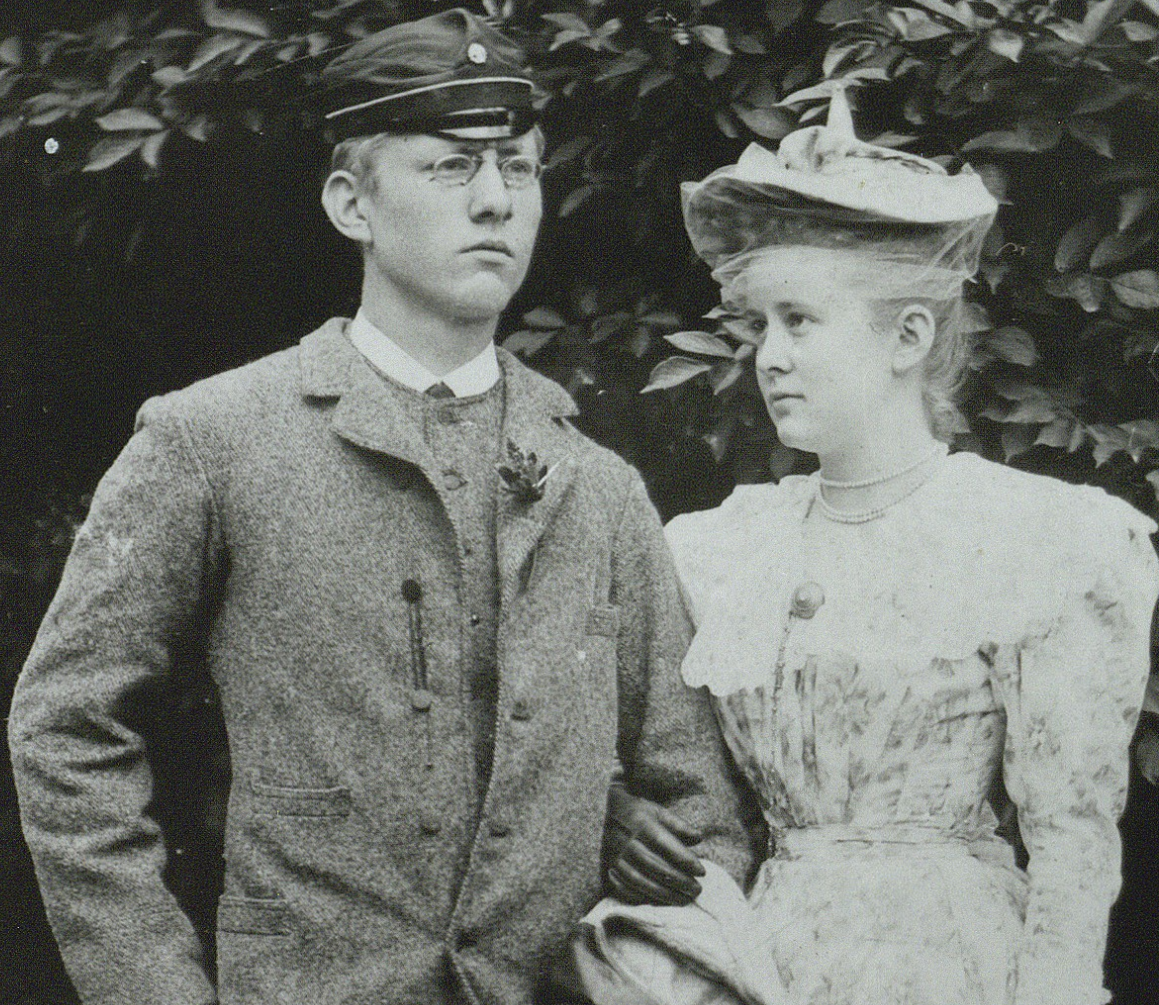
Museumsudvidelsen

Det går langsomt men sikkert fremad med den planlagte museumsudvidelse. Hen over sommeren har der været afholdt licitation over byggeprojektet, der hovedsageligt omfatter en ny tilbygning til det eksisterende museum. De indkomne bud vil blive vurderet medio september. Det bliver spændende... Går alt efter planen vil der i løbet af 2019 være et helt "nyt" museum i Farsø.

De nye rammer på Johannes V. Jensen Museet giver mulighed for at fortælle historien om både Johannes V. Jensen og Thit Jensen. Trods deres velkendte indbyrdes fjendskab havde de dog dét til fælles, at de ikke var bange for at sige, hvad de mente. Begge blev de både kendte og kontroversielle offentlige skikkelser og var med til at sætte både den sociale- og kulturelle dagsorden i deres samtid.

Det nye, udvidede museum kommer på den måde til at danne ramme om både to karismatiske kunstnerpersonligheder og et spændende stykke danmarkshistorie.

Johannes og Thit mens forholdet endnu var godt mellem dem. Museumsudvidelsen skal give rum til at fortælle om begge de to forfatterpersonligheder.

Dyrlægen og de berømte børn

I 1917 udgav National-Forlaget i Brønshøj-København bogen *Jydske Byer og deres Mænd*, bind 8, der indeholder kapitler om Hobro, Løgstør, Aars, Hornum, Aalestrup, Nørager, Farsø, Skals og Hadsund. Farsø-kapitlet (s. 221-42) er skrevet af Elias Jensen, lærer, dimitteret fra Ribe Seminarium i 1916. Under nedskrivningen var han "Vikar for Førstelærer Ottosen i Farsø". Dette er, hvad han skriver om distriktsdyrlæge Hans Jensen:

1871 nedsatte Dyrlæge Jensen sig her. Han har i de mange Aar, som er hengledet for ham, levet et stille og roligt Liv, næsten afsondret fra Byen, som Dyrlæge har han været umaadelig afholdt af Egnens og Byens Folk. Ikke alene Byen er ham stor Tak skyldig, men hele Danmark, ja endog Udlandet. Jensen er Fader til den verdensberømte Forfatter Johannes V. Jensen, hvis Vugge stod i et gammelt Hus lidt Øst for Skolen. Dette Hus er et af de ældste i Byen – henligger nu ubeboet. Til Loft i Gangen ses en Altertavle Mage til Kirkens, forestiller samme Billede, men er noget mindre. Man kan næsten tænke, at da Kirken har faaet sin nye Altertavle, er den gamle solgt til en af de Ejere af Huset efter Dyrlæge Jensen. Her har J.V. Jensen levet sin Barndom og Ungdom, hvad der er en Stolthed for Farsø.¹

J.V. Jensen har i sine Himmerlandshistorier skildret Egnens Skikkelser, som alle paa en enkelt nær er gaaet over til Ryes Brigade.² Det er gjort mesterligt. Hans Figurer giver klare Forestillinger om Egnens Skik og Brug for 30 Aar siden. Forskellige Forhold revser han ganske grundigt. Alle bør læse hans Himmerlandshistorier, ja alt, hvad han byder til Literaturens Fremme. Statens understøtter ham nu aarligt med 2000 Kr. Dyrlægens Datter, gift med Kunstmaleren Jensen Fenger, er ogsaa meget elsket som Taler og Forfatter. Hun er kendt af alle under Navnet Thit Jensen Fenger.³ Hun har ikke gjort saa stor Karriere som Broderen, men hun har en lys Fremtid for sig. Forskellige Artikler i Hovedstadens Blade giver hende en rosende Omtale for Forfattervirksomheden, og Staten er ogsaa bleven hende var,⁴ idet den aarlig yder hende et Tilskud af 500 Kr. Dyrlæge Jensens Slægt vil staa som lysende Fakler i Farsøes Historie. Dyrlæge Jensen ses endnu trods sin høje Alder ret ofte paa Rejse til en syg Ko, Hest eller andet, som trænger til hans Bistand. I 46 Aar har han helbredet Dyreslægten her og i Omegnen, og han bor nu i et gammelt, men nogenlunde smukt Hus oppe i Byen – omtrent lige overfor Missionshuset.

Hans Jensen er, som der står på mindstenen på Farsø Kirkegård, født på grundlovsdag den 5. juni 1848. Den lille fodfejl – loven er jo fra 1849 – er måske et udtryk for, hvor vigtig den forekom de taknemmelige him-

merlændinge, der rejste stenen. Hvor afholdt dyrlægen var fremgår også af teksten her, skrevet få år før hans død i 1923 af en udefra kommende lærervikar. Men først og fremmest er teksten interessant ved omtalen af børnene: den allerede "verdensberømte" Johannes – og Thit, som var "meget elsket" og havde "en lys Fremtid" foran sig. Vikaren fremhæver naturligvis himmerlandshistorierne, udkommet i tre bind (1898, 1904 og 1910), men mener jo i øvrigt, at man bør læse alt af verdensberømt-heden, alt "hvad han byder til Literaturens Fremme".⁵

Aage Jørgensen

Noter til teksten

1) Johannes V. Jensens fødested er Søndergade 48, hvor nu Mu-seet har til huse. Men barndomshjemmet blev Søndergade 19. Huset har måttet vige for den nuværende bebyggelse.

2) *gaaet over til Ryes Brigade*, dvs. faldet i kamp; talemåden opstod blandt soldaterne efter Fredericiaslaget 6. juni 1849, hvor general Olaf Rye, chef for Femte Bataljon, faldt under træningen om den såkaldte Treldeskanse.

3) Marie Kirstine Dorothea (Thit) Jensen, nr. 4 i søskendeflokken, var 1912-18 gift med maleren Gustav Fenger.

4) *blive var*, dvs. få øje på, blive opmærksom på.

5) I 1917 var Johannes V. Jensen og Thit Jensen hhv. 44 og 41 år gamle. Johannes havde offentliggjort 30 bøger (og fået 14 oversat til tysk), mens Thit havde offentliggjort 14. 1917 var i øvrigt året, hvor Marie Louise Deuvs, nr. 9 i søskendeflokken, indledte offentliggørelsen af sine Himmerlandshistorier i Aalborg Venstreblad (jf. *Hexemesteren. Historier fra distrikts-dyrlæge i Farsø Hans Jensens tid 1848-1923*, udg. af Helene Kragh-Jakobsen, Farsø Bibliotek, 1998).

Ny Museumsleder

Den 1.7 havde jeg den store glæde at tiltræde stillingen som museumsleder ved Johannes V. Jensen Museet. Siden er fulgt nogle begivenhedsrige uger, hvor det har været en rigtig god oplevelse at møde både gæster og de dygtige frivillige kræfter, der bakker op og foruden hvem museet næppe var blevet dét, det er i dag. Og så selvfølgelig Johannes V., som det hele handler om, som jeg nok kendte i forvejen, og som jeg nu skal se og komme endnu længere ind på livet af.

Med mig i bagagen har jeg en meget bred kulturhistorisk interesse. Oprindeligt er jeg uddannet Cand.mag. i Historie og Italiensk fra Aarhus Universitet. Jeg har i en årrække været ansat som højskolelærer på Rødding Højskole og senest som museumsinspektør på GASmuseet i Hobro. Nå ja, og så er jeg 47 år gammel og bor i Nibe...

Som historiker har jeg altid har været optaget af menneskers levevilkår og livsfølelse. Derfor er det en rigtig spændende mulighed at kunne arbejde med Johannes V. Jensen, der er en af det 20. århundredes vigtigste danske kulturpersonligheder. Med en forestående museumsudvidelse, hvor Johannes V. Jensens og Thit Jensens historier skal flettes sammen, bliver der mulighed for at blande litteratur- og kulturhistorie til en vigtig fortælling, som næppe kunne udfoldes andre steder end på museet i Farsø. Det bliver spændende!

Peter Hørup

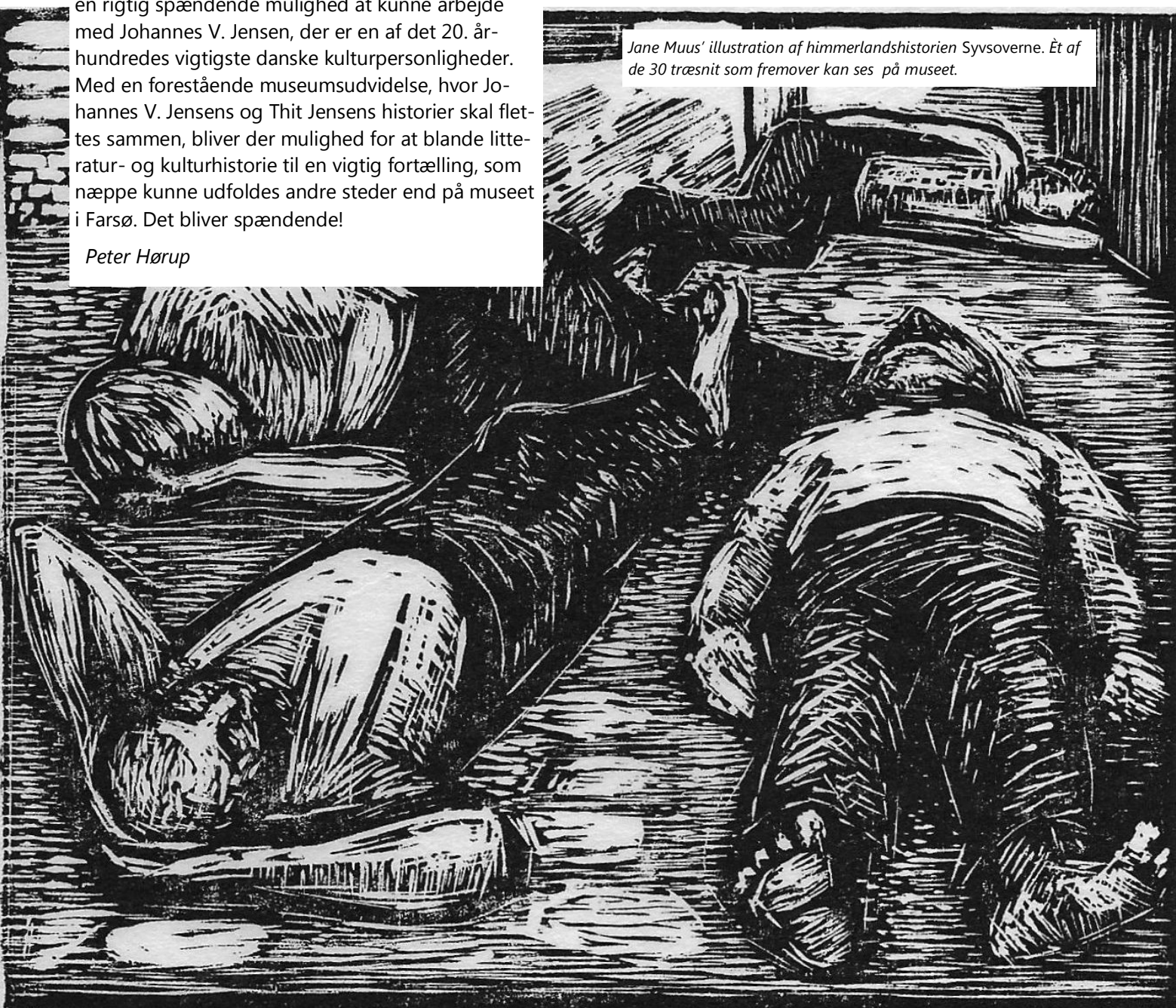
Nyerhvervelse: Jane Muus' himmerlandshistorier

I forbindelse med Det Danske Sprog- og Litteraturselskabs nyudgivelse af Johannes V. Jensens Himmerlandshistorier, har museet i 2018 fundet lejlighed til at udstille 30 førstetryk af træsnit med illustrationer af historierne, udført af kunstneren Jane Muus (1919-2007)

Træsnittene blev oprindeligt udført som illustrationer til det svenske forlag Atlantis' udgivelse af Himmerlandshistorier, 1983. Året efter blev de genoptrykt herhjemme af Gyldendals forlag og udgivet i en særudgave af Jensens Himmerlandshistorier.

Hen over sommeren har museet, efter forhandlinger med Kaabers Antikvariat og med støtte fra foreløbigt Farsø Kulturråd fået mulighed for at erhverve førstetrykkene til ejendom, og de udgør nu en del af museets faste samling.

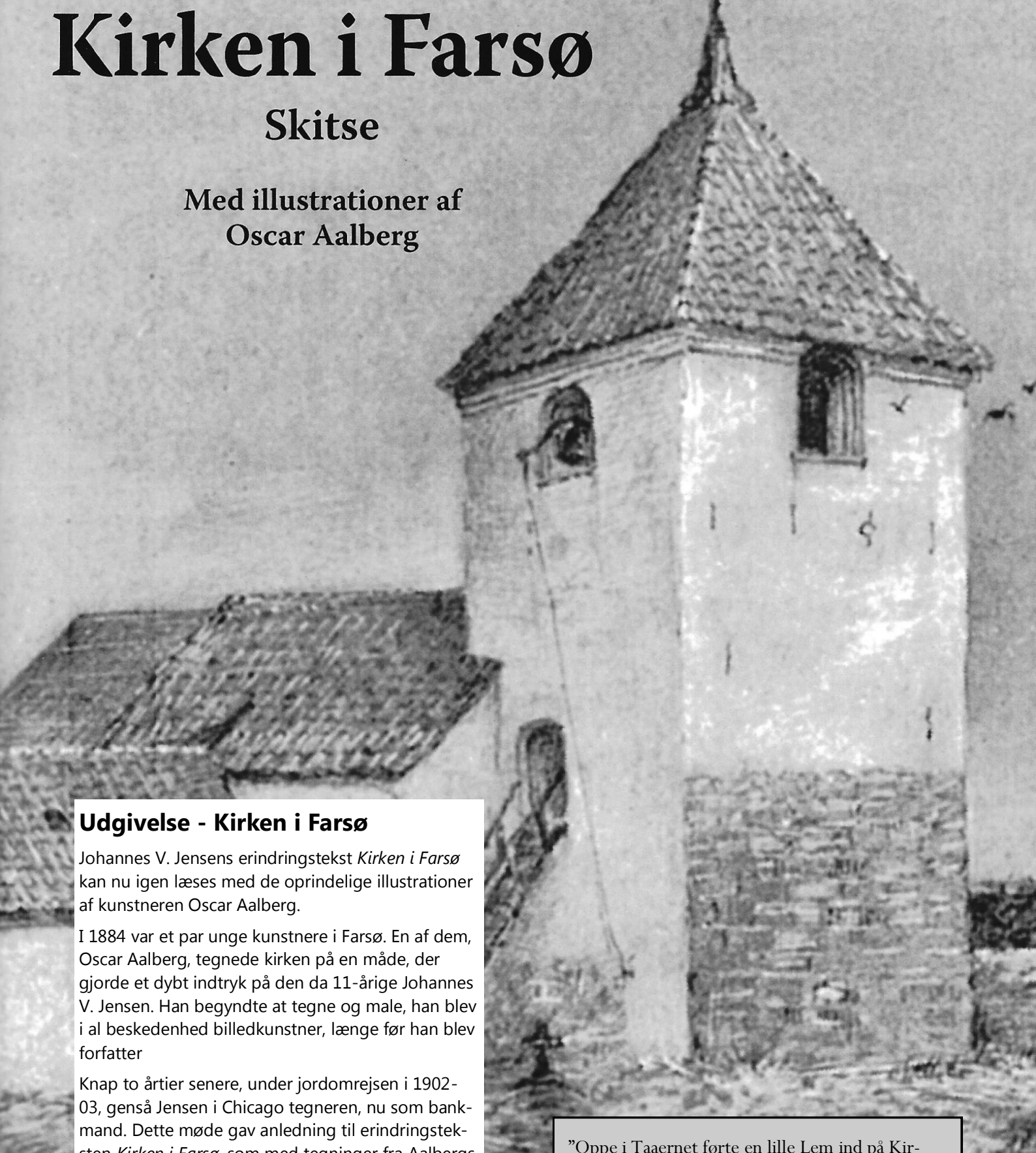
Jane Muus' illustration af himmerlandshistorien Syvsøverne. Ét af de 30 træsnit som fremover kan ses på museet.

Kirken i Farsø

Skitse

Med illustrationer af
Oscar Aalberg

Udgivelse - Kirken i Farsø

Johannes V. Jensens erindringstekst *Kirken i Farsø* kan nu igen læses med de oprindelige illustrationer af kunstneren Oscar Aalberg.

I 1884 var et par unge kunstnere i Farsø. En af dem, Oscar Aalberg, tegnede kirken på en måde, der gjorde et dybt indtryk på den da 11-årige Johannes V. Jensen. Han begyndte at tegne og male, han blev i al beskedenhed billedkunstner, længe før han blev forfatter

Knap to årtier senere, under jordomrejsen i 1902-03, genså Jensen i Chicago tegneren, nu som bankmand. Dette møde gav anledning til erindringsteksten *Kirken i Farsø*, som med tegninger fra Aalbergs hengemte skitsebog blev udgivet på et dansk-amerikansk forlag. Et par årtier senere dukkede teksten op i det danske tidsskrift *Hjemmets Almanak*. Sidenhen kom fortællingen til at indtage en selvfølgelig plads i forfatterskabet - dog uden Aalbergs illustrationer.

Kirken i Farsø genudgives her med et efterskrift og kommentarer af Johannes V. Jensen forskeren Aage Jørgensen og kan købes på museet for kun 35,- kr.

”Oppe i Taernet førte en lille Lem ind på Kirken Hvælvinger; her var der nærmest mørkt, og naar vi havde kravlet forfærdeligt længe op og ned i de snævre Mellemlum mellem Blytaget og Hvælvingerne, kom vi ind i et stille Loftsrumsrum over Koret. Her stod der en gammel læderbetrukken Ligkiste. Der var en grøn Rude i Muren; Væggene og den enlige Kiste laa i en saadan syg Dunkelhed. Her mættede vi os med Rædsel.” (Kirken i Farsø, 1903)

Jensen og Rejsen - Særudstilling 2019

Titlen på det kommende års særudstilling på museet bliver *Jensen og Rejsen*. De fleste ved, hvordan Johannes V. Jensen ikke kunne blive inden for rigets grænser særlig lang tid af gangen. Omkring 50 små og større rejser blev det til. Alene, med hustruen Else eller med kunstnerkolleger. Korte ture til Norge, Sverige og Tyskland. Månedlange rejser til USA og Fjernøsten.

Jensen tog ikke den slagne vej, i hælene på de generationer af kunstnere og lærde, der havde opsøgt den klassiske kulturs kilder syd for alperne. Først da han var over 50, satte han sine ben i Rom. I stedet var rejsemålene den moderne verdens arnesteder, præget af voldsom udvikling og grelle kontraster mellem nyt og gammelt.

Rejserne var med til at udvide Jensens historiske horisont og kunstneriske skaberkraft. Farer han vild i Pekings gyder, forestiller han sig straks livet (og lugten) i århundrederne før Kristi Fødsel. Synet af indfødte Malajer, bringer ham nærmere stenalderens danskere. Bønder på Hardangers fjeldvidder: Mon ikke oldtidens danske bonde levede noget nær sådan!?

Særudstillingen står efter planen færdig i foråret 2019. Her vil man kunne se meget mere om Jensens rejser og hans iagttagelser i det fremmede. Hvordan var de med til at udvikle forfatterskabet og Jensens egen verdensforståelse? Og, hvordan ser vi egentlig selv på det fremmede, vi møder, når vi rejser ud?

Under sin jordomrejse i 1902-03 opholdt Jensen sig en periode i Singapore. Den engelske koloni husede på det tidspunkt en stor tysk befolkning af handelsmænd, som lejlighedsvis begav sig på søndagsjagtture på Singapore-halvøen.

I myten *Vildsvinet* (1904) skildrer Jensen, ikke uden humor, forløbet af en sådan vildsvinejagt, anført af den pedantiske, maveførende tysker Herr. Pschorr. Tropesolen bager. Svinene er skudt, jagtselskabet har spist og drukket. Nu skal der tages gruppebillede. Jensen står længst til venstre.

”Hr. Pschorr ledede Opstillingen af Gruppebilledet. Han insisterede paa, at vi skulle staa med en afhugget Svinekølle i Haanden hver, for at det ikke skulle være Løgn: Han lavede et lille ”Tropisk Arrangement” med Ananas i Forgrunden og gav en af de kulørte Kudske Ordre om at staa med den Champagneflaske, vi havde været seks Mand høj om at tømme, for at heller ikke det skulle glemmes. Selv stillede han sig tyk og anmassende beskedent op i Baggrunden med en kinesisk Solskærm som Relief bag Hovedet. Billedet sendte han til *Die Woche*. Ikke sandt, dér har man set det?”

Arrangementer efterår/vinter 2018

Lørdag d. 1. september kl. 13 – 17: Johannes V. Jensen og De Himmerlandske

Vores tur til hederne begynder på Johannes V. Jensen Museet i Farsø. Her ser vi museets særudstilling "Jensen & Naturen" og indtager en let frokost. Lektor Aage Jørgensen fortæller under spisningen om Johannes V.'s engagement i kampen for fredningen af danske landskaber. Herefter går turen til De Himmerlandske Heder i egen bil med stop ved en række udvalgte udsigtspunkter og mulighed for traveture på heden. Undervejs berettes der om hedernes natur- og kulturhistorie. Tilmelding: Senest onsdag d. 29. august. Pris: 100 kr. inkl. frokost på museet med øl/vand og snaps.

Onsdag d. 19. september kl. 19.30: Hedeselskabets udvikling gennem tiderne

I 2016 fejrede Hedeselskabet sit 150 års jubilæum. Vibeke Højen fortæller om selskabets oprettelse, dets allerførste aktiviteter og de mænd, der stod i spidsen for selskabets bl.a. E. M. Dalgas. Hedeselskabet blev stiftet med det formål at frugtbargøre de jyske heder. I takt med nye behov og ændret natursyn har Hedeselskabet omlagt sin indsats og arbejder i dag med langsigtet udvikling, benyttelse og beskyttelse af naturen. Entre: 40 kr. for medlemmer, 60 kr. for andre inkl. kaffe og kage.

Fritz Syberg: Aftenleg i Svanninge Bakker (1900). Idyl. Men lurer dramaet under overfladen? Billedet kan ses på Faaborg Kunstmuseum.

Torsdag d. 27. september kl. 19.30: De fynske malere og deres kunst

Lederen v. Johannes Larsen Museet, Mette Ladegaard Thøgersen, holder foredrag om de fynske malere og livet på Møllebakken i Kerteminde. Her byggede Johannes og Alhed Larsen deres villa, som blev et samlingssted for datidens kunstnere. I dag rummer Møllebakken det smukke Johannes Larsen Museum med villa, have og udstillingslokaler. Entre: 40 kr. for medlemmer, 60 kr. for andre, inkl. kaffe og kage

Lørdag d. 6. oktober kl. 14 – 16: Matiné med guitarsolisten Alejandro Sancho.

En intimkoncert i samarbejde med musikhuset ALFA. I pausen serveres der vin og kanapeer. Entré: 100 kr inkl. vin og kanapeer

Lørdag den 13. oktober : Bustur til Johannes Larsen Museet og Fåborg Museum

Vi besøger Alhed og Johannes Larsens helt særlige hjem på Møllebakken, Kerteminde, hvor vi får en rundvisning i museumsdelen og forhåbentlig en frokost i nyrenoverede interiører. Derefter besøger vi Fåborg Museum med de mange fynske malere. Her får vi ligeledes en rundvisning. Pris 600 kr. inkl. bus, kaffe m. brød i bussen, entréer og omvisninger samt frokost (ekskl. drikkevarer). Tilmelding senest 5. okt.

Onsdag d. 17. oktober kl. 14 – 16: Byvandring i Thit og Johannes V. Jensens fødeby Farsø

På turen rundt i byen beretter Inger-Lise Jæger om de steder, som havde stor betydning for familien Jensen og de to søskende Thit og Johannes. Byvandringen afsluttes med rundvisning på museet og en kop kaffe. Pris: 50 kr. inkl. kaffe m. kage

Torsdag d. 14. oktober kl. 14-16: Familiearrangement: Kom og klip og fold

Kom og lav flotte skulpturer og æsker af kasserede bøger. Vi folder, bøjer, klipper, klister, tegner og maler i kasserede bøger. Vi har alt værktøjet og en del bøger, men medbring gerne selv et par bøger. Børn gratis adgang, voksne 25 kr. Der serveres kaffe, saftvand og kage.

Onsdag d. 31. oktober kl. 19.30: Generalforsamling i Støtteforeningen ved Johannes V. Jensen Museet

Efter generalforsamlingen orienteres der om museumsbyggeriet og museumsleder Peter Hørup fortæller om den kommende særudstilling.

Torsdag d. 15. november kl. 19.30: Nåede de fær- gen?

Aftenen indledes med en oplæsning af Johannes V. Jensens myte "Nåede de fær- gen?" Ole Wøide læser op, kommenterer og lægger op til en dialog om teksten. Efterfølgende ser vi Carl Th. Dreyers berømte

filmatisering af myten. Dreyers skildring af den drama- tiske historie fik titlen "De nåede fær- gen". Vi hører om filmens tilblivelseshistorie og sammenligner tekst og film. Entré: 40 kr. for medlemmer, 60 kr. for andre inkl. kaffe og kage.

Lørdag d. 8. december kl. 14-16: "Vor Sol er bleven kold"

Et arrangement med oplæsning, sang, æbleskiver og gløgg. Vi læser op af Johannes V. Jensens himmer- landshistorier og myter og fortæller om hans fascinati- on af solhvervet. Kom til en (u)hyggelig eftermiddags- stund på museet. Entré: 40 kr. for medlemmer, 60 kr. for andre

Tirsdag d. 15. januar kl. 19.30: Introduktion til Kongens Fald

Peter Q. Rannes, centerleder på Det Danske Forfatter- og Oversættercenter på Hald Hovedgaard, har i artik- ler og kronikker beskæftiget sig med Johs. V. Jensen og hans forfatterskab. I hans gennemgang af Johs. V. Jensens *Kongens Fald* vil han bl.a. sætte fokus på bo- gen som en meget himmerlandsk bog og vise, at den egentlig er en dårlig roman – men alligevel et fanta- stisk stykke litteratur. Entré: 40 kr. for medlemmer, 60 kr. for andre inkl. kaffe og kage.

Jensens Myte Naaede de Fær- gen? blev i 1948 filmatiseret af Carl Th. Dreyer. Det blev til kortfilmen De naaede Fær- gen. Myten og filmen er tema i aftenarrangementet den 15 november.

Jane Muus: Afslutningsvignet til himmerlandshistorien Wombwell. Vennerne Einar, Bernhard og Bitte-Niels betragter solopgangen fra Hedebjergene:

Mens de sad her, fæstede Einars øjne sig pludselig stift på noget, Pupillerne blev smaa som Naalestik, og han blev ligbleg. Uhyre langt borte, paa den anden side af alt Land, havde han faaet øje på en fin, skinnende Stribe. Det maatte være Kattegat. Det var Havet. (...)

Støtteforeningens bestyrelse

Formand:

Else Marie Spanggaard Drost

Næstformand og sekretær:

Hans Støttrup Jensen

Kasserer:

Esther Sørensen

Lizzi Husted

Inger-Lise Jæger

Suppelanter:

Inge Lund

Ole Wøide